

QUỐC CA MỚI CỦA ĐẢNG

Mở youtube do người bạn vừa chuyển đến, tôi rất ngạc nhiên khi nghe tiếng trumpet và saxophone trôi lên bài Quốc ca của cộng sản Việt Nam (C.S.V.N.). Nhìn vào youtube tôi mới thấy dòng chữ Quốc Ca Mới của C.S.V.N. Tôi tự hỏi, đây là nhạc điệu của bài Tiến Quân Ca do Văn Cao sáng tác – C.S.V.N. dùng làm Quốc ca – chứ có khác chi đâu mà bảo “mới” thì tiếng hát vang lên:

*“Đoàn quân Cộng nô đây chung lòng bán nước.
Lấy Vân Đồn đem giao cho quân ngoại xâm.
Đường biên giới phía Bắc đâu còn nữa,
chúng dời sâu vô phía bên Việt Nam!*

*Và hôm nay Phú Quốc với Vân Phong,
chúng cho quân Tàu thuê lập đặc khu!
Vĩ đô-la chúng quyết không dùng,
quyết cho ra luật rừng.*

*Nhân...(nút) đi! Và bấm đi!
Nước non Việt Nam ta... bán rồi!”*

Tôi ngồi lặng yên, buồn và thâm cảm phục tác giả lời ca mới của Quốc ca C.S.V.N. Tôi nghĩ, sự phẫn uất trong lòng tác giả của lời ca mới phải cao ngất Trời cho nên tác giả mới có thể viết được những dòng chữ không thể nào xác thực hơn! (nguồn:

https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=2493093137371637&id=100000129254400).

Tôi không hiểu người C.S.V.N. nghĩ như thế nào khi bài Quốc ca của người C.S.V.N. bị người dân sửa lời ca để chế nhạo/phi báng một cách chính xác về những thủ đoạn phản quốc/bất lương mà lãnh tụ và người C.S.V.N. đã và đang âm thầm thực hiện để bán trọn nước Việt Nam cho Trung Cộng? Riêng tôi, nếu bài Quốc ca của đất nước tôi bị sửa lời ca để chế nhạo báng vì hành động thấp hèn/bán nước của giới lãnh đạo thì tôi sẽ vô cùng đau buồn và tự ái dân tộc trong tôi sẽ “bùng” lên! Còn những người trực tiếp phục vụ dưới lá cờ đỏ sao vàng và thường hát bài Tiến Quân Ca mỗi khi chào cờ như công an và bộ đội cụ Hồ – nhất là bộ đội cụ Hồ “xưa” – nghĩ như thế nào khi nghe bài Quốc ca mới đầy “ấn tượng” và chua chát này?

Tôi dùng “cụ từ” bộ đội cụ Hồ “xưa” để xác định sự khác nhau giữa bộ đội cụ Hồ trước ngày 30 tháng Tư năm 1975 và bộ đội cụ Hồ sau 1975.

Đối với tôi, bộ đội cụ Hồ sau 1975 dính tới hai cuộc chiến chống Pháp và đánh Mỹ để cướp miền Nam Việt Nam; lại được mặc quân phục hằn hoi. Bộ đội cụ Hồ sau 1975 cũng không dính vào cuộc thảm sát Mậu Thân – giết hại khoảng 6,000 thường dân vô tội tại Huế – và những cuộc tấn công quy mô rồi pháo kích trực tiếp vào đoàn thường dân lính nạn chiến tranh, tạo nên Đại Lộ Kinh Hoàng ở Quảng Trị, 1972. Bộ đội cụ Hồ sau 1975 không dính gì đến những loạt pháo kích vào trường tiểu học Cai Lậy và bệnh viện Long An; những loạt pháo kích hỏa tiễn 120ly vào đoàn người chạy loạn từ Huế vào Đà Nẵng. Bộ đội cụ Hồ sau 1975 ít cơ cực/ít nguy hiểm và mức độ tàn ác của họ đối với người miền Nam chúng tôi cũng tương đối ít hơn bộ đội cụ Hồ “xưa”.

Bộ đội cụ Hồ “xưa” có công “vĩ đại” là đánh đuổi thực dân Pháp và “đánh Mỹ kít nước” để suốt hơn 40 năm qua, đảng và ban lãnh đạo C.S.V.N. bán từng phần, từng phần đất nước Việt Nam cho Trung Cộng!

Thì ra, tuổi trẻ/máu xương và công khó của các anh bộ đội cụ Hồ “xưa” trong các trận xung phong biên người tại Điện Biên Phủ, cũng như dọc dãy Trường Sơn và trong các cuộc đụng độ ác liệt với các đơn vị của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa (Q.L.V.N.C.H.) chỉ để cho Nguyễn Phú Trọng và đồng bọn bán trọn nước Việt Nam cho Trung Cộng – kẻ thù truyền kiếp của người Việt Nam!

Khi biết được ba yếu điểm quân sự quan trọng tột cùng của Việt Nam – Vân Đồn, Vân Phong và Phú Quốc – đã được Nguyễn Phú Trọng và đồng bọn bán cho Trung Cộng, các anh bộ đội “xưa” có đau lòng/có phần uất hay không? Hay là vì các anh bộ đội “xưa” bị đảng và “nhà nước” C.S.V.N. tuyên truyền/áp đặt chính sách “bản cùng hóa nhân dân” từ xa xưa cho nên các anh đã quen giao vận mệnh của các anh – và ngay cả vận mệnh của đất nước và dân tộc – vào sự chỉ đạo của cụ Hồ/đảng/”nhà nước” C.S.V.N. cho nên các anh, dù đau lòng, cũng không dám tỏ thái độ? Các anh có oán hận đảng và “nhà nước” C.S.V.N. đã dùng luận điệu tuyên truyền dối trá/lừa gạt các anh suốt mấy mươi năm dài để khởi động và theo đuổi hai cuộc chiến không cần thiết, để thiêu rụi cả mấy triệu quân dân người Việt, với chiêu bài chống thực dân Pháp và chống Mỹ hay không? Hay là các anh im lặng vì các anh nghĩ rằng, các anh già rồi, biết sống được bao lâu nữa mà tranh đấu làm gì?

Hỡi các anh bộ đội cụ Hồ “xưa”! Người già cũng có phương cách của người già để thể hiện lòng yêu nước và biểu lộ niềm tự ái dân tộc. Hơn ai hết, các anh biết rõ những mưu lược/những xảo trá/những gian manh/lừa lọc của đảng và nhà cầm quyền C.S.V.N. Các anh hãy vạch rõ tội trạng của đảng và bè lũ C.S.V.N. cho người trẻ hôm nay biết để người trẻ hôm nay nhận định và ứng phó với từng hoàn cảnh. Các anh hãy xuất hiện/yếm trợ

người trẻ và toàn dân Việt Nam để nhân cơ hội này phá tan chế độ tàn ác/sắt máu/vô lương và phản quốc của đảng và người cộng sản Việt Nam!

Nếu các anh bộ đội cụ Hồ “xưa” thực hiện được vài điều như tôi đã đề nghị ở phân đoạn trên thì, tôi nghĩ, linh hồn của người thân/của bạn hữu/đồng đội của các anh đã tử trận trong hai cuộc chiến vừa qua – do C.S.V.N. chủ xướng – sẽ bớt ngậm ngùi!

Khi cuộc chiến thứ hai chấm dứt vào ngày 30-04-1975, tôi cảm thấy tội nghiệp cho các anh bộ đội cụ Hồ “xưa”. Ai đời, sau khi “giải phóng” miền Nam khỏi “ách kèm kẹp” của Mỹ Ngụy, các anh bộ đội cụ Hồ “xưa” – với bộ bà ba đen bạc màu, nón cối, dép râu – lại tịch thu của Ngụy từng con gà/con vịt/con búp bê/cái đài (radio)/xe đạp rồi “hồ hởi” quây trên vai để lên xe đem về Bắc khoe với bà con trong xã hội Chủ Nghĩa!

Thật ra, không phải đợi đến sau 30-04-1975 tôi mới thấy được hình ảnh bết bát/quá tệ của bộ đội cụ Hồ “xưa” mà tôi đã biết bộ đội cụ Hồ “xưa” khởi đầu là những anh chị nông dân chất phác/hiền lành/không có học vấn cùng với sự hợp tác rất nhiệt thành của một số thanh niên trí thức miền Nam “thoát ly” ra “vùng giải phóng” – trong số này có Ba tôi – để chống Tây.

Với hoài bão chống Tây, nhưng Ba tôi chỉ được giao trọng trách lo về văn nghệ và động viên cũng như đả thông tư tưởng của cán bộ/bộ đội và mỗi tôi dạy Pháp văn cho cán bộ cao cấp tại làng Sơn Tịnh, Quảng Ngãi, thuộc liên khu V. (Mời đọc tại link này để thấy rằng tôi không thiên lệch. (<http://www.diepmylinh.com/qua-lang-son-tinh>))

Chính thời gian sống tại làng Sơn Tịnh chị em tôi mới thấy được sự “can đảm/anh hùng?” của nam nữ du kích và bộ đội cụ Hồ. Trong ánh mắt trẻ thơ của chị em tôi – hai đứa bé thành thị – hình ảnh nam nữ du kích và bộ đội cụ Hồ với bộ đồ bà ba đen rộng thùng thình, đội mũ cối hoặc mũ tai bèo, chân mang dép râu và vai đeo cây súng, trở thành hình ảnh vừa kỳ lạ vừa quái dị!

Tôi không nhớ, không biết loại súng mà du kích và bộ đội “xưa” tại làng Sơn Tịnh thường mang trên vai là loại súng gì. Nhưng tôi nhớ hình dáng cây súng có nòng súng quá dài so với thân người nhỏ nhắn, gầy gò của người dân quê trong giai đoạn thi hành chính sách “tiêu thổ kháng chiến”. Vì chiều dài của cây súng, du kích và bộ đội “xưa” lúc nào cũng phải đeo cây súng trong tư thế nòng súng chia lên Trời thì mới có thể đi đứng được.

Mỗi khi máy bay “bà già” – danh từ thời đó thường dùng để chỉ phi cơ quan sát – “nhón nhơ” bay lượn trên không trung thì nam nữ du kích hoặc bộ đội cụ Hồ đưa súng lên, không cần nhắm, “thấy cái bùm” rồi nhanh chân chui xuống hầm, trốn.

Lần nào cũng vậy, sau những hành động “anh hùng?” của du kích và bộ đội cụ Hồ thì chiếc “bà già” cũng bay mất. Không lâu sau đó, máy bay oanh tạc bay đến, bắn, thả bom nát cả khu vực rồi nhiều mái tranh nghèo hừng hực lửa!

Sau khi oanh tạc cơ rời mục tiêu, gia đình tôi chui ra khỏi hầm. Chị em tôi kể cho Ba tôi nghe về hành động “anh hùng, cảm tử?” của nam nữ du kích quân và bộ đội cụ Hồ. Ba tôi cười “nửa miệng” rồi giải thích:

-Đó không phải là hành động anh hùng. Đó là hành động điên rồ vì ngu xuẩn/đốt nát/thiếu hiểu biết, đã vô tình “lạy ông tôi ở bụi này” để chỉ điểm cho tụi Tây đưa phi cơ oanh tạc đến “cày” nát và đốt cháy thôn làng!

Chị em tôi buồn hui vì thất vọng! Tối đó, thế nào cũng có anh bộ đội đến nhà, yêu cầu Ba tôi phải viết bài, lên án gắt gao sự dã man, tàn ác của bọn thực dân Pháp để ngày hôm sau đưa cho cấp trên đọc trong buổi kiểm thảo.

Sau này, sống tại miền Nam và đủ hiểu biết, tôi thấy, mỗi khi nghe radio, đài của C.S.V.N. bảo rằng “Đồng chí gái chỉ với cây CKC mà hạ được phi cơ phản lực của Mỹ Ngụy”, Ba tôi cười khẩy, lắc đầu, tắt radio, bảo:

-Đồ ba xạo!

Chị em tôi lại hỏi Ba tôi:

-Tại sao Ba bảo là họ xạo?

-Tốc độ máy bay phản lực của Mỹ chỉ có súng tầm nhiệt SAM mới “trị” được thôi.

Trên đây là chuyện “ba xạo xưa” của người C.S.V.N.; còn chuyện “ba xạo” gần nhất, “lấy lòng” nhất thế giới là chuyện Trịnh Xuân Thanh – đại biểu Quốc Hội C.S.V.N. khóa XIV và cũng là một cán bộ cao cấp – bị truy tố về tội tham nhũng. Bộ Công An ra quyết định truy nã Trịnh Xuân Thanh trên toàn quốc và quốc tế. Trịnh Xuân Thanh đã trốn được sang Đức rồi mà Trịnh Xuân Thanh còn “tự động?” vượt không gian, trở về Việt Nam để “đầu thú” thì không ai có thể không cười!

Không thể nào viết cho hết sự gian xảo/lưu manh và “ba xạo” của người C.S.V.N. được, cho nên, tôi xin gửi đến Người Trẻ Việt Nam hôm nay, các anh bộ đội “xưa” và tất cả người Việt Nam thân thương – đã/đang/sẽ tiếp tục thể hiện lòng yêu nước cũng như bộc lộ niềm tự ái dân tộc bằng cách triệt để ủng hộ và tham gia các cuộc biểu tình tại Quê Nhà – vài phân đoạn trong bản hùng ca Khỏe Vì Nước của nhạc sĩ Hùng Lô, sáng tác tại miền Nam, trước 1975:

*“... Khỏe vì nước chí khí cương kiên
Giống Lạc Hồng uy hùng vô biên
Trong khốn nguy can trường sống thác ta coi thường
Việt Nam thanh niên anh dũng muôn năm.*

*Thanh niên ơi, hồn thiêng núi sông đợi chờ
Nơi tay ta toàn dân ngóng trông từng giờ
Mang máu anh hùng ta đừng làm như máu anh hùng
Trai đất Việt phải nêu đèn sáng thế giới soi chung.*

*Dân sinh yếu nhược lôi ta đến đường vong quốc
Dân sinh dũng cường đưa ta tới đài vinh quốc
Mau gây lấy phong trào khỏe khắp nơi xa gần
Cho dân trí quật cường và hưng phấn
Nghìn đời không mờ ánh Duy Tân!”*

Tình yêu nước trong lòng người miền Nam chúng tôi được khơi động, tích lũy và vun bồi từ nền giáo dục đầy đạo đức/nhân bản và những hùng ca như Khỏe Vì Nước, Cô Gái Việt, Bạch Đằng Giang, Nhân Dân Cách Mạng Việt Nam, Học Sinh Hành Khúc, v.v. Nhờ vậy, dưới thời V.N.C.H. – dù bị bộ đội “xưa” tấn công hết sức dã man và khốc liệt trên toàn lãnh thổ miền Nam – Quân Lực V.N.C.H. cũng vẫn giữ vững bờ cõi. Không một tấc đất nào của V.N.C.H. bị ngoại bang làm “đặc khu” – ngoại trừ Hoàng Sa.

Sự việc V.N.C.H. phải mất Hoàng Sa vào tay Trung Cộng là do đảng và người C.S.V.N. đã “cống rắn cắn gà nhà”/đồng lõa với Trung Cộng rồi âm mưu mở nhiều mặt trận ác liệt trên khắp miền Nam Việt Nam để chi phối lực lượng của Quân Lực V.N.C.H. trong khi Trung Cộng mở cuộc tấn công vào Hoàng Sa.

(Muốn biết thêm chi tiết về lý do V.N.C.H. phải mất quần đảo Hoàng Sa, mời xem 2 links này: <http://www.diepmylinh.com/gop-y-voi-le-ma-luong> và <http://www.diepmylinh.com/gop-y-voi-bill-hayton>)

Người C.S.V.N. đừng vội đem Chợ Lớn ra để kết tội V.N.C.H. nhé! Người Tàu Chợ Lớn sống hòa đồng với người Việt. Người Tàu Chợ lớn tuân thủ mọi luật lệ của chính phủ V.N.C.H. Quan trọng hơn cả là: Người Tàu Chợ Lớn cũng nhập ngũ hoặc thi hành lệnh động viên của V.N.C.H.; rất nhiều người Tàu Chợ Lớn trở thành sĩ quan trong tất cả quân binh chủng Q.L.V.N.C.H. Nếu cần, tôi có thể dẫn chứng vài sĩ quan Hải Quân gốc Chợ Lớn từng phục vụ tại các đơn vị tác chiến Hải Quân V.N.C.H. Ngược lại, rất ít người Tàu Chợ Lớn bỏ vùng Quốc Gia để trốn theo Việt Cộng.

Còn bây giờ – sau khi người C.S.V.N. đánh cho “Mỹ cút Ngụy nhào” để áp đặt tư tưởng Hồ Chí Minh và thực hiện kế hoạch 100 năm trồng người cho toàn dân nước Việt Nam – tại sao người dân lại dựa theo bài Quốc ca của đảng và người C.S.V.N. để nêu ra gần như đầy đủ/trọn vẹn những hành động phản quốc/bán nước của đảng và người C.S.V.N.?, như đã dẫn ở phần trên.

Câu hỏi trên đây chỉ có các “đồng chí” – và cũng đồng lòng bán nước – Nguyễn Phú Trọng, Nguyễn Xuân Phúc, Trần Đại Quang và Nguyễn Thị Kim Ngân mới có thể giải thích được!

Diệp Mỹ Linh

<http://www.diepmylinh.com>

